

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изх.№ 786

дата 21 NOV 2017

ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

**СТАНОВИЩЕ
НА БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА**

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ХРАНИТЕ (сигн. 702-01-18/26.09.2017г.)

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По посочения по-горе законопроект Българска търговско-промишлена палата (БТПП) изразява следното становище:

I. БТПП принципно подкрепя част от предложенията в законопроекта с изложените мотиви към тях, с които се постига напредък в хармонизацията на общностното с националното законодателство.

II. БТПП не е съгласна с предложената формулировка на чл.19, ал.3 от Проекта на Закона за храните, тъй като същата е в противоречие с част от разпоредбите на Регламент 1169/2011г. на ЕС и прилагането и би затруднило изключително много малките и средните фирми в страната. Във връзка с това считаме, че чл.19, ал.3 би трябвало да се редактира по следния начин:

Предложение за редактиране на чл. 19, ал. 3 от Закона за Храните:

Чл. 19 (3) Допълнителната информация по ал. 2 на продукт, чиито първоначален етикет е на чужд език трябва да съдържа точния превод от първоначалния етикет на задължителната информация от чл. 9 на Регламент 1169/2011г. на ЕС. Задължителната информация може да бъде предоставяна и чрез други информационни средства съгласно чл. 12, т. 3 от Регламент 1169/2011г. на ЕС.

СТАНОВИЩЕ ОТ БТПП относно: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ХРАНИТЕ (сигн. 702-01-18/26.09.2017г.)

Мотиви:

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1169/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 2011 задължава България, както и всички останали страни от ЕС да не допускат неравнопоставеност на местни и европейски стоки от една страна и да регламентират условия за спазване на правата и защита на потребителите от друга. Чл. 9 от Регламента подробно регламентира задължителната информация, която трябва да съдържат етикетите на храните. Едновременно с това в чл.15 от регламента е нормативно заложено тази информация да „се предоставя на език, който е лесноразбираем за потребителите от държавите-членки, в които се предлага на пазара храната.“. Съгласно българското законодателство (чл. 9, ал. 1 от Закона за защита на потребителите) тази информация задължително се предоставя на български език, когато храните се продават и разпространяват на територията на България. Регламентът не въвежда задължение информацията от оригиналния етикет да се дублира с преведената информацията на езика в държавата членка, на чийто пазар се предлага храната. Налагането на подобно задължение (за нескриване на информацията от етикета на чуждестранния език) в българското законодателство ще доведе до невъзможността някои стоки да бъдат предлагани на българския пазар, поради малкото пространство върху опаковките на хранителните продукти и забраната за претикване върху оригиналния текст със същата информация на български език.

За потребителя е без значение текстът на езика различен от българския език, който фирмата производител на храната е използвала. Достатъчно е този текст да бъде преведен коректно на български език, отговорност за което носи основно търговецът въввел стоката на територията на България или опаковката/етикета да предоставя тази информация по общодостъпен начин чрез друга достоверна база данни съгласно изискванията на чл. 12, т.3 на Регламент 1169/2011г. на ЕС. По тази причина е абсолютно неприемлива забраната за закриване на първоначалния етикет, който в повечето случаи е на непознат за потребителите език и не допринася за тяхната информираност. Българският потребител е най-добре информиран на български език.

Налагането на подобно задължение ще накара и множество инвеститори и производители от други държави, които предлагат малки или лимитирани количества стоки на българския пазар да изтеглят продукцията си или да повишат значително цените на предлаганите от тях стоки. Това същевременно ще ограничи конкуренцията и възможността на българския потребител, което противоречи на идеята на регламента за свободно движение в рамките на Съюза на законно произведени и търгувани храни.

III. БТПП, след допитване до своите членове предлага допълване на чл. 22, ал. 2 от проектозакона за храните в следната насока:

СТАНОВИЩЕ ОТ БТПП относно: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ХРАНИТЕ (сигн. 702-01-18/26.09.2017г.)

1. Регламентиране (в Допълнителни разпоредби към законопроекта, или в подзаконов нормативен акт, към който законопроектът да препраща) на показателите/условията/изискванията за здравословно хранене на децата. В момента има няколко наредби на Министерството на здравеопазването, които въвеждат изисквания към храните в яслите, детските градини и училищата, но тези изисквания не могат да се приложат към рекламата на храни, тъй като в случая става дума за храни, давани на децата в домашни условия, а не в посочените заведения.
2. Регламентиране на понятието „деца“ по смисъла на Закона за храните (в Допълнителни разпоредби към закона) като лица на възраст до 16 години.
3. Да се даде възможност на браншовите организации от отрасъл „Реклама“ да приемат свои етични правила, в които да уреждат въпроса за рекламата на храни и напитки, в които участват деца.

С уважение,

Цветан Симеонов
председател на УС на БТПП

